

FORORD

I næsten 30 år havde jeg det privilegium at bo næsten nabo til Kirsten og Poul Hoffmann i Birkerød. Vi mødtes i gennemsnit en til to gange om ugen: til gudstjeneste med kirkekaffe, til bibelkreds, til møde i missionshuset eller privat. Næsten hver gang har Poul og jeg talt sammen om Bibelen og vor tid.

Jeg kender få mennesker, der som Poul kan læse og fange indholdet af en bibelsk tekst. Poul har en enestående indlevelsessevne. Samtidig er han meget god til at analysere den tid, vi lever i. Endelig er han levende optaget af at bringe den bibelske verden i relation til vor tid.

En prædiken skal møde folk, der hvor de er. Midt i livets virkelighed. Hvordan tænker de mennesker, jeg skal prædike til? Hvad er de optaget af? Hvad rører der sig hos dem? En prædiken skal ikke alene give en ny erkendelse. Den skal også skabe en ny situation. Den skal formidle noget af Guds virkelighed.

I denne bogs syv prædikener, der har hver deres fokus, taler Poul ikke abstrakt om Gud, men jordnært og konkret om ham, så vi ikke kan andet end lovprise Gud. Poul taler kontant om Guds modstander Satan. Han er en frygtelig virkelighed. Men Kristus har overvundet ham.

Det hele begyndte i Guds folk Israel. Her kom det sande lys til verden. Nu skinner det for alle folkeslag. Jøden Jesus er det lys, der er åbenbaret for hedningerne.

I Bibelen står to byer i centrum: Babylon og Jerusalem. Det er de to store modsætninger for tid og evighed. Fortabelsens stad og frelsens stad. Babylon er eksponent for det faktum, at Djævelen er denne verdens fyrste og denne verdens gud. Over for Babylon står Jerusalem, hvor det evige livs frø er sået og vokser. Jerusalem skal gennem verdens undergang og opstandelse åbenbares som Det *ny* Jerusalem, den evige stad med de gyldne gader på den genfødte jord.

Jesus taler sine majestætiske ord: »Følg mig«. Da er der kun et svar, der gælder: at rejse sig og følge ham. Det, som løser et menneske, er Jesu ord: »Dine synder forlades dig. Gå bort – synd

ikke mere«. Så er der så meget, der skal forlades. Det kan være skattesnyd og forsikringsvindel og sort arbejde for at tale i tolderens Levis kategorier.

Hvad er et »profetisk kvantespring«? Det er en normal proces i Bibelen, at en profet i sin samtid ser det nære og ytrer sig om det, og så pludselig eksploderer hans udsagn i visioner af det fjerne og somme tider af det fjerneste, ved tidernes ende og evighedens begyndelse. Det udfolder Poul i en adventsbetragtning i Danmarks Radio over Esajas 40. Den sidste prædiken handler om Jesu vandring med de to disciple til Emmaus anden påskedag. Da har Jesus undervist om løftet efter syndefaldet om kvindens afkom, der skulle knuse slangens hoved, om kobberslangen i ørkenen, som Moses rejste til helbredelse for de slangebidte. Det har handlet om Salme 22, som Jesus selv på korset henledte opmærksomheden på. Det har ikke mindst været steder hos Esajas med de utroligt udførlige Kristus-profetier, som han har skrevet 7-800 år før Matthæus, Markus, Lukas og Johannes. Det har sikkert også været sådan noget som Esajas' ord til Jerusalem om den herlighed, der skal komme – hvilket vil sige *ham*, der skal komme.

De syv prædikener er holdt i perioden 1972-2006 og udkommer i det år, hvor Poul er fyldt 80 år. Enhver kan glæde sig til læsningen. Prædikenerne viser os Guds herlighed, så vi takker ham.

Birkerød, påsken 2008

Flemming Kofod-Svendsen